

eller til. Dertil kommer, at det ikke vil være passende.

Det forhindrer mig ikke i at have en fuldstændig klar opfattelse af, hvad det var, der skete dengang, men jeg har desværre ikke som regeringschef, og det har ej heller justitsministeren eller udenrigsministeren, mulighed for at gå ind og blande mig i den retlige proces, der følger de britiske retlige spilleregler, når det gælder spørgsmålet om udlevering eller ej.

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil godt takke ministeren for svaret og også for de holdningstillkendegivelser, der ligger. Det tror jeg i sig selv er vigtigt. Statsministerens opfattelse er, at politikere ikke skal blande sig, når domstole arbejder. Men jeg tror, det er vigtigt at Danmark på linje med senest Norge og Sverige i går meget tydeligt tilkendegiver sin holdning for at være med til at styrke modet, om man så må sige, i det britiske overhus. Det er jo dem, der skal træffe den endelige beslutning.

Danmark bør være med til at styrke det standpunkt, at vi gerne principielt ser, at diktorer, der har blod på hænderne, bliver tilbageholdt. Det tror jeg til gengæld er vigtigt, at regeringen gør for at være med til at styrke modet i det engelske overhus. Jeg siger også dette på baggrund af en demonstration, der var i går med deltagelse af ekschilenerne i Danmark. Deres store ønske er ikke, at regeringen blander sig i retssagen, men at regeringen tydeligt tilkendegiver over for det engelske overhus, at Danmark gerne ser Pinochet udleveret til retsforfølgelse.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg føler ikke, at jeg har meget andet at tilføje lige nu. Det er ikke nogen nem sag. Heller ikke, i al ubeskedenhed, for undertegnede at svare på.

Jeg synes, at det rigtige ville være, at vi nu følger retssagens forløb og på en måde også i denne moderne, lidt flygtige tid gør, hvad vi kan, både mediemæssigt og over for den del af ungdommen, der har brug for denne historie, for at fastholde, hvad det var, der skete. I det konkrete tilfælde kan jeg kun sige, at jeg har noteret mig hr. Villy Søvndals synspunkter og næppe i dag vil kommentere yderligere på sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 15

Peter Skaarup (DF):

I 1997 var vi nogle stykker, der med stor glæde konstaterede, at statsministeren i sin nytårstale fremhævede, at nu skulle vi den stigende vold til livs. »Vi vil ikke finde os i det«, som statsministeren sagde, og det var jo meget positivt for mange i hvert fald, at nu skulle der til at ske noget.

Nu konstaterer vi så i de her dage, at man bl.a. i fængslerne kan opleve, at der er mange trusler, der er vold, der er hærværk mod fængselsbetjente og ansatte i fængslerne, der jo forhåbentlig bare gør deres arbejde, som de nu skal.

På den baggrund synes vi i Dansk Folkeparti, at det er et problem for befolkningens retsbevidsthed at se kriminelle, hærdede kriminelle, der skal ind bag fængslernes tykke mure og helst tage den straf, som samfundet og retssystemet nu har givet dem, og så konstatere, at det faktisk ser ud til, at det er fangerne, der styrer fængslerne, og ikke de ansatte.

Jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvad vil statsministeren gøre ved den situation? Vi mener i hvert fald, det er fuldstændig uacceptabelt med de tilstande, vi har i fængslerne i øjeblikket.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det, vi vil gøre, er at følge justitsministerens arbejde på feltet. Det indgår jo i regeringens arbejde at styrke såkaldt sikre afdelinger, sektioner inden for det danske fængselsvæsen, når det gælder de særlig voldelige fanger, som der her bliver refereret til. Så kan jeg i dag kun sige, at det bestemmer sig noget, vi arbejder med, for at få sikrere fængselsafdelinger udført i praksis og dermed også få bedre forhold også for andre indsatte i fængslerne.

Når det gælder volden i øvrigt, må jeg minde hr. Skaarup om, at også her har regeringen levet op til sine løfter fuldt og helt. Vi har skærpet betingelserne for ulovlig våbenbesiddelse, når det gælder strafopfølgning. Vi har fået fjernet rockernes tilholdssteder i almindelige boligkvarterer. Vi har foretaget en lang række andre opstramninger, som gør, at vi på fornuftig vis har levet op til den del af vore løfter.

Så har vi gjort én ting til, som måske skiller os, Dansk Folkeparti og regeringen: Vi har satset endnu stærkere på det forebyggende arbejde, undgået, at unge mennesker kommer ud i